

Greg Shupak: Varför media är Israelvänliga

[Artikel ur [Jacobin magazine](#), 29 september 2018. Översättning från engelska, Göran Källqvist.]

En palestinsk kvinna dokumenterar situationen vid gränsstängslet mot Israel under massdemonstrationerna 24 maj 2018 i Gaza City, Gaza. Spencer Platt / Getty

En riktig beskrivning av konflikten mellan Israel och Palestina skulle berätta hur Israel på ett våldsamt sätt koloniserade Palestina med amerikanskt stöd. Istället för media fram sagor där båda sidor är lika skyldiga.

För att förstå varför nyhetsmedia i väst presenterar en skildring av Palestina-Israel som gynnar Israel, måste vi fundera på medieföretagens politiska funktion. Joseph Uscinski förklarar: ”Det finns inget tvivel om att systematiska ekonomiska krafter, som behovet att sälja annonsplatser och klara av utgifter, avgör nyhetsföretagens handlingar.”¹

Massor av studier visar att nyhetsmedias kommersiella inriktning formar deras innehåll. En vetenskaplig studie av redaktörer på dagstidningar från början av 1990-talet fann att strax under 90% angav att annonsörerna försökte påverka innehållet i artiklar i deras tidningar, och 90% av dem hade annonsörer som satte ekonomiskt tryck på dem på grund av deras rapportering. 37% medgav att de hade givit efter för tryck från annonsörer.²

1 Uscinski, ”*The People's News: Media, Politics, and the Demands of Capitalism*”, New York University Press 2014.

2 *Journal of Advertising*, december 1992.

En annan vetenskaplig genomgång av dagstidningar som publicerades 2007, fann att det ”ofta uppstår konflikter mellan tidningens affärssida och dess journalism” och att ”annonscheferna är beredda att blidka sina annonsörer, och också är villiga att ge positiva svar på sina annonsörers krav”.³ Studien hävdar att problemet är särskilt uttalat i tidningskedjor, som är särskilt benägna att kompromissa med redaktionens integritet för att antingen hålla sina annonsörer nöjda eller undvika att förnärma dem. Ett liknande problem finns inom TV-världen, där nästan en tredjedel av kanalernas nyhetsreportrar i undersökningar säger att de känner sig direkt pressade att rapportera vissa historier och inte andra på grund av ägarnas eller annonsörerna ekonomiska intressen.⁴

När pressens täckning av konflikten mellan Palestina och Israel betraktas i detta sammanhang, är det inte överraskande att skildringar av frågan som är positivt inställda till Israel är så dominerande som de är.

De media som täcker Palestina-Israel-konflikten ingår i ett världsomspännande imperialistiskt kapitalistiskt system som är uppbyggt kring USA:s herravälde, där Israel är ett viktigt kännetecken.⁵ Det internationella kapitalistiska systemets övergripande funktionssätt, där kommersiella media är en del, garanteras av USA:s militär,⁶ och som jag visar i kapitel två i min bok⁷ är USA:s stöd till Israel bosättnings-koloniala kapitalism en central del av de amerikanska planerarnas strategi för att behärska Mellanöstern.⁸ Medieföretagens ägare (miljonärer och miljardärer) och de annonsörer som finansierar dem är otvetydigt en del av den härskande klassen.

Samma sak gäller redaktörerna, åtminstone i de största nationella och internationella nyhetsföretagen. Och som Faiza Hirji poängterar gäller det ofta även journalisterna, som ”tillhör en samhällelig elit” och ”bidrar, även om det är omedvetet, till att befästa uppfattningar om hur världen är”.⁹ Man kan tillägga att en sådan ideologisk ledning också handlar om att forma uppfattningar om hur världen borde vara och kan vara. De skildringar av konflikten mellan Palestina och Israel som undersöks i min bok talar för att de eliter som är inblandade i skapandet av nyheter anser att det våldsamma förtrycket av palestinier och att ge dem ett permanent status som flyktingar och statslösa inte är någon större orättvisa, och att det är nödvändigt och önskvärt med ett amerikanskt ledarskap över Mellanöstern.¹⁰

Berättelserna om Palestina och Israel som diskuteras i min bok är fallstudier över de skadliga effekterna av nyhetsmedias kapitalistiska karaktär. Uscinski beskriver nyhetsmedias kommersiella inriktning som ett ”marknadsmislyckande” med betydande ”negativa yttre drag”. ”Nyheter av låg kvalitet”, skriver han, ”ger en informationsmiljö av låg kvalitet för att fatta demokratiska beslut”.¹¹

Som jag har visat är de tre allmänt spridda skildringar av Palestina-Israel-konflikten som diskuteras i min bok extremt vilseledande. En riktig framställning av historien skulle berätta hur Israel

3 [*Journal of Advertising*](#), nr 2 2007.

4 [*The People's News...*](#), *op. cit.*, s 4.

5 ["Israel in the US Empire"](#), *Monthly Review*, 1 mars 2007.

6 [*Jacobin magazine*](#), november 2015.

7 [*The Wrong Story. Palestine, Israel and the Media.*](#)

8 [*Jacobin magazine*](#), december 2017.

9 [*Mediascape: new patterns in Canadian communication*](#), University of Toronto 2014.

10 [*Jacobin magazine*](#), juli 2018.

11 [*The People's News*](#), *op. cit.*, s 4.

koloniserade Palestina på ett våldsamt sätt, med avgörande amerikanskt stöd,¹² och att landet fungerar som en garnison för en USA-ledd imperialistisk kapitalism. Istället berättar nyhetsmedia fabler där både israeler och palestinier har utsatt varandra för jämförbara oförrätter,¹³ och har lika stor skuld i att frågan om Palestinas status inte är löst. Läsarna erbjuds också förvirrande historier om att problemet är att extremister styr händelserna i Palestina och Israel och inte måttfulla personer.¹⁴ Nyhetssagorna om Israels påstådda ”rätt att försvara sig själv” är till lika liten hjälp.¹⁵

Att ge allmänheten ”information av så låg kvalitet” om frågan förvränger ”de demokratiska besluten” genom att det minskar sannolikheten att tillräckligt stora delar av befolkningarna i USA och andra västländer för att genomdriva politiska förändringar kommer att inse att deras regeringars stöd till Israels bosättar-koloniala kapitalism får förödande konsekvenser för palestinierna och sprider krig i Mellanöstern.

Den sociala roll som kommersiellt inriktade media (med vilket jag menar nyhetsföretag som existerar för att ge vinst, och även de som inte gör det men försöker få annonsintäkter) har är att gynna den härskande klassens intressen. Media i väst förvaltas av den härskande klassen i väst och berättar historier som styr allmänheten i riktning mot åsikter som är positiva till denna härskande klass. Som Hirji förklarar: ”Om det finns en förhärskande skildring av en viss historia eller grupp, så är det sannolikt att denna skildring präglas av maktförhållandena: vem som har makten, vem som inte har den, vem som vill bevara status quo.” Sådana dominerande skildringar innefattar perspektiv på konflikten mellan Palestina och Israel som lämpar sig för en situation där USA garanterar att Israel förblir den ledande militärmakten i regionen eftersom det gynnar USA:s politiska och ekonomiska mål.

Historier som är vänligt inställda till den härskande klassen sprids i ett medieklimat som kännetecknas av ett ”kommersiellt system ... [som] gynnar innehåll som tjänar kommersiella intressen. Marknader gynnar tal som gynnar marknader.”¹⁶ Som Entman dessutom hävdar, ”spelar [formuleringen av frågan] en viktig roll för utövandet av den politiska makten, och formuleringen av en nyhetstext präglas i själva verket av makten – den visar identiteten på de aktörer eller intressen som tävlade om att dominera texten”.¹⁷ Det sätt på vilket en text formuleras, och de historier som uppstår ur denna formulering måste bedömas inom ramen för elitens ägande av media i väst. Att den härskande klassen kontrollerar media och är djupt indragna i Israels bosättar-koloniala kapitalism, men inte har några jämförbara intressen av att befria palestinierna, är centralt för att förstå varför nyhetsföretag i väst sprider historier som är välvilligt inställda till Israel.

De personer som är ansvariga för dessa medier kokar inte nödvändigtvis ihop medvetna komplotter för att lura befolkningen att tro på vilseledande lögnar om Palestina och Israel.

Nyhetsorganisationernas institutionella inriktning får dem att genomgående formulera frågorna på sätt som är välvilliga mot den klass de tillhör, oavsett om ämnet är Palestina-Israel-konflikten eller några andra ämnen.

12 *Jacobin magazine*, april 2018.

13 *Jacobin magazine*, juli 2014.

14 *Warscapes*, 22 februari 2018.

15 *Middle East Eye*, 31 maj 2018.

16 *Javnost – The Public*, nr 3 2014.

17 *Journal of Communication*, nr 4 1993.

För att Palestinafrågan ska bli löst måste den härskande klassen i väst förhindras stöda Israel som ett sätt att dominera Mellanöstern. På grund av västs militära, ekonomiska och politiska stöd till Israel har den allmänna opinionen i samhällena i väst en roll att spela för att få till stånd en rättvis, avkoloniserande fred i hela det historiska Palestina. Väsländerna kommer inte att genomföra de enorma politiska förändringar som krävs för att detta ska ske, om de inte tvingas till det av tryck från massorna. Men nyhetsmedias struktur i väst antyder att det är osannolikt att de kommer att berätta historier om konflikten mellan Palestina och Israel som är mindre ensidigt till Israels fördel, vilket innebär att detta väldiga hinder för att bygga upp de folkliga uppfattningar som krävs för att stoppa väst imperialismen kommer att finnas kvar under en förutsebar framtid.

Uppgiften att få till stånd de nödvändiga förändringarna av medvetandet faller därför på självständiga nyhetsföretag och utgivare, liksom på aktivister som arbetar i och utanför dem på universitet, arbetsplatser, i religiösa samfund och på gatorna. Detta arbete sprider sig, och de framsteg som BDS-rörelsen har gjort på alla dessa områden vittnar om det.¹⁸ Dessa framgångar visar att det är en stor utmaning att få allmänheten i väsländerna att förstå att den härskande klass som vi lever under har varit central för att utsätta palestinierna för allvarliga orättvisor, och att det är en central del i ett system av global ojämlikhet som denna klass övervakar – en stor men inte oöverstiglig utmaning.

18 *Jacobin magazine*, april 2016 [BDS = Boycott, Divestment, Sanction = Bojkott, Avveckling, Sanktioner].